

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 รูปแบบการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบตัดขวาง (Cross - Sectional Study) โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Sampling) ให้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือโดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ตอบเอง(Self-Administered Questionnaires) จากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ถึงปีที่ 6 ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

3.2 ประชากรและขนาดกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในโรงเรียนที่เปิดสอนตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงปีที่ 6 และเป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ โดยผู้ศึกษาได้เลือกเฉพาะนักเรียนที่มีที่พักอาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่เท่านั้น ทั้งนี้เพื่อป้องกันการคลาดเคลื่อนของข้อมูลที่จะนำมาศึกษา

จากการสำรวจ พบว่ามีโรงเรียนที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ดังนี้

ตารางที่ 2

โรงเรียนที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

โรงเรียน	ที่ตั้ง (ตำบล)	สังกัด
1. โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย	ศรีภูมิ	กรมสามัญศึกษา
2. โรงเรียนวัดมโนทัยพยุห์	หายยา	กรมสามัญศึกษา
3. โรงเรียนหอพระ	ศรีภูมิ	กรมสามัญศึกษา
4. โรงเรียนกาวิละวิทยาลัย	ท่าศาลา	กรมสามัญศึกษา

ตารางที่ 2 (ต่อ)

โรงเรียน	ที่ตั้ง (ตำบล)	สังกัด
5. โรงเรียนปรินส์รอยแยลวิทยาลัย	วัดเกต	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
6. โรงเรียนดาราวิทยาลัย	วัดเกต	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
7. โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย	ท่าศาลา	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
8. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่	สุเทพ	ทบวงมหาวิทยาลัย

ที่มา : สารสนเทศการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรม จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2540

ฝ่ายแผนงานและติดตามประเมินผล สำนักงานศึกษาธิการ จังหวัดเชียงใหม่

จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ของผู้ศึกษา พบว่าจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1-6 ของแต่ละโรงเรียนมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 3

จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2542

โรงเรียน	จำนวนนักเรียนแต่ละชั้น (ชาย/หญิง)						รวม (คน)
	ม.1	ม.2	ม.3	ม.4	ม.5	ม.6	
1.โรงเรียนอนุพรราชวิทยาลัย	323	259	327	783	715	638	3,045
2. โรงเรียนวัดมโนทัยพาศัย	420	447	468	438	372	395	2,540
3. โรงเรียนหอพระ	283	276	310	250	192	140	1,451
4. โรงเรียนกาวิละวิทยาลัย	430	336	305	319	230	186	1,806
5. โรงเรียนปรินส์รอยแยลวิทยาลัย	478	486	534	332	330	311	2,471
6. โรงเรียนดาราวิทยาลัย	538	542	415	273	263	243	2,274
7. โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย	357	380	386	399	402	368	2,292
8.โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่	201	197	196	184	184	175	1,137
รวม							17,016

ที่มา : ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายธุรการและ ฝ่ายทะเบียนของโรงเรียน

จากจำนวนประชากรทั้งหมด 17,016 คน ผู้ศึกษาได้นำจำนวนประชากรทั้งหมดมาคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Yamane, 1970) อ้างโดยเพ็ญแข แสงแก้ว, 2541 ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ค่าความคาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างในที่นี้ใช้ 0.05

ซึ่งเมื่อแทนค่าลงไปจะได้ $n = \frac{17,016}{1 + 17,016(0.05)^2} = 390.8$

3.3 การสุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Sampling) โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 นำจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาทำการสุ่มตัวอย่าง ในแต่ละระดับชั้นอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) ดังนี้

$$n = \frac{\text{จำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียน}}{17,016} \times 390$$

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละโรงเรียน

ตารางที่ 4
จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำแนกตามโรงเรียน

โรงเรียน	ประชากร(คน)	กลุ่มตัวอย่าง(คน)
1.โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย	3,045	70
2. โรงเรียนวัดมโนทัยพายัพ	2,540	58
3. โรงเรียนหอพระ	1,451	33
4. โรงเรียนกาวิละวิทยาลัย	1,806	41
5. โรงเรียนปิ่นสร้อยแยลวิทยาลัย	2,471	57
6. โรงเรียนดาราวิทยาลัย	2,274	52
7. โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย	2,292	53
8.โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่	1,137	26
รวม	17,016	390

ขั้นตอนที่2 นำจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงเรียนมาเทียบสัดส่วน เพื่อกระจายกลุ่มตัวอย่างให้เท่ากันในแต่ละระดับชั้นได้ดังนี้

ตารางที่ 5
จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำแนกตามระดับชั้น

โรงเรียน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างแต่ละชั้นเรียน (ชาย/หญิง)						รวม (คน)
	ม.1	ม.2	ม.3	ม.4.	ม.5	ม.6	
1.โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย	8	5	8	18	16	15	70
2. โรงเรียนวัดมโนทัยพายัพ	10	10	10	10	9	9	58
3. โรงเรียนหอพระ	6	6	6	5	4	6	33
4. โรงเรียนกาวิละวิทยาลัย	10	8	7	7	5	4	41
5. โรงเรียนปิ่นสร้อยแยลวิทยาลัย	11	11	12	8	8	7	57
6. โรงเรียนดาราวิทยาลัย	12	12	10	6	6	6	52
7. โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย	8	9	9	9	9	9	53
8.โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่	5	5	4	4	4	4	26
รวม	70	66	66	67	61	60	390

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเพื่อการเก็บข้อมูล ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 7 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับ ปัจจัยด้านประชากร ได้แก่ เพศและรายได้ของครอบครัว และคำถามเกี่ยวกับสภาพการณ์การเดินทางประจำวันของเด็กนักเรียน เป็นข้อคำถามลักษณะปลายเปิดและให้เติมคำลงในช่องว่างจำนวนรวม 8 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการใช้จักรยาน เป็นแบบวัดทัศนคติจำนวน 12 ข้อ แบ่งออกเป็น 5 ระดับคือ

ระดับ 1	หมายถึง ไม่เห็นด้วยเลย	ให้ 0 คะแนน
ระดับ 2	หมายถึง เห็นด้วยน้อย	ให้ 1 คะแนน
ระดับ 3	หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง	ให้ 2 คะแนน
ระดับ 4	หมายถึง เห็นด้วยมาก	ให้ 3 คะแนน
ระดับ 5	หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด	ให้ 4 คะแนน

หากเป็นข้อความเชิงลบคะแนนจะเรียงกลับกันเป็น 4, 3, 2, 1 และ 0 ตามลำดับ

ในการแปลค่าความหมายของทัศนคติ ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย แล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

3.21 – 4.00	หมายถึง	มีระดับทัศนคติที่เห็นด้วยมากที่สุด
2.40 – 3.20	"	มีระดับทัศนคติที่เห็นด้วยมาก
1.61 – 2.40	"	มีระดับทัศนคติที่เห็นด้วยปานกลาง
0.81 – 1.60	"	มีระดับทัศนคติที่เห็นด้วยน้อย
0.00 – 0.80	"	เห็นด้วยน้อยมาก

ส่วนที่ 3 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ต่อปัญหาจราจร และปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการจราจรในเมืองเชียงใหม่เป็นแบบวัดการรับรู้ จำนวน 5 ข้อ แบ่งออกเป็น 5 ระดับคือ

ระดับ 1	หมายถึง ไม่รับรู้เลย	ให้ 0 คะแนน
ระดับ 2	หมายถึง รับรู้น้อย	ให้ 1 คะแนน
ระดับ 3	หมายถึง รับรู้ปานกลาง	ให้ 2 คะแนน

ระดับ 4 หมายถึง รับรู้มาก ให้ 3 คะแนน

ระดับ 5 หมายถึง รับรู้มากที่สุด ให้ 4 คะแนน

ในการแปลค่าความหมายของการรับรู้ ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย แล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

3.21 – 4.00	หมายถึง	มีระดับการรับรู้มากที่สุด
2.40 – 3.20	“	มีระดับการรับรู้มาก
1.61 – 2.40	“	มีระดับการรับรู้ปานกลาง
0.81 – 1.60	“	มีระดับการรับรู้น้อย
0.00 – 0.80	“	รับรู้ น้อยมาก

ส่วนที่ 4 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมและการใช้จักรยานในกิจกรรมต่าง ๆ เป็นลักษณะคำถามปลายเปิดโดยให้ใส่เครื่องหมายถูกลงในช่องที่กำหนดให้จำนวน 13 ข้อโดยมีคำตอบ 2 คำตอบ ได้แก่ เคย ให้ 1 คะแนน และไม่เคย ให้ 0 คะแนน

ส่วนที่ 5 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับ ค่านิยมทางสังคมในการใช้จักรยาน เป็นแบบวัดค่านิยมที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น มีทั้งหมด 10 ข้อ แบ่งออกเป็น 5 ระดับคือ

ระดับ 1 หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน
ระดับ 2 หมายถึง	เห็นด้วยน้อย	ให้ 2 คะแนน
ระดับ 3 หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
ระดับ 4 หมายถึง	เห็นด้วยมาก	ให้ 4 คะแนน
ระดับ 5 หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน

หากเป็นข้อความเชิงลบคะแนนจะเรียงกลับกันเป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ

ในการแปลค่าความหมายของค่านิยมทางสังคมฯ ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย แล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

4.21 – 5.00	หมายถึง	มีระดับค่านิยมทางสังคมมากที่สุด
3.41 – 4.20	“	มีระดับค่านิยมทางสังคมมาก
2.61 – 3.40	“	มีระดับค่านิยมทางสังคมปานกลาง
1.81 – 2.20	“	มีระดับค่านิยมทางสังคมน้อย
1.00 – 1.80	“	มีระดับค่านิยมทางสังคมน้อยที่สุด

ส่วนที่ 6 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับผลกระทบที่ได้รับจากปัญหาจรรยาและปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการจรรยา จำนวน 6 ข้อ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ

ระดับ 1 หมายถึง	ไม่ได้รับผลกระทบเลย	ให้ 0 คะแนน
ระดับ 2 หมายถึง	ได้รับผลกระทบน้อย	ให้ 1 คะแนน
ระดับ 3 หมายถึง	ได้รับผลกระทบปานกลาง	ให้ 2 คะแนน
ระดับ 4 หมายถึง	ได้รับผลกระทบมาก	ให้ 3 คะแนน

ในการแปลค่าความหมายของผลกระทบที่ได้รับจากปัญหา ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย แล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

2.26 – 3.00	หมายถึง	มีระดับการได้รับผลกระทบมาก
1.51 - 2.25	"	มีระดับการได้รับผลกระทบปานกลาง
0.76 - 1.50	"	มีระดับการได้รับผลกระทบน้อย
0.00 – 0.75	"	ได้รับผลกระทบน้อยมาก

ส่วนที่ 7 เป็นแบบวัดแนวโน้มพฤติกรรมการใช้จักรยานที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น โดยสร้างสถานการณ์สมมติขึ้น จำนวน 10 ข้อแบ่งคำตอบออกเป็น 2 คำตอบ ได้แก่ ใช่ และไม่ใช่ การให้คะแนน หากเป็นข้อความเชิงบวกให้ 1 และ 0 คะแนน และหากเป็นข้อความเชิงลบให้ 1 และ 0 คะแนน ตามลำดับ

3.5 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ก่อนทำการเก็บข้อมูลจริง ผู้วิจัยทำการทดสอบแบบสอบถามในด้านความเที่ยงตรง (Validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) ดังนี้

1. ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรง

นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity)

โดยนำไปให้ครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษา เป็นผู้พิจารณา เพื่อขอคำวิจารณ์และปรับปรุงรูปแบบเนื้อหาให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์การวิจัย

2. การทดสอบความน่าเชื่อถือ

นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง 30 คน โดยมีวัตถุประสงค์ในการทดสอบคือ

2.1 ตรวจสอบภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม

2.2 ตรวจสอบคำถาม ให้ผู้ตอบเข้าใจตรงกับความหมายที่ผู้วิจัยกำหนด

2.3 คำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของการวัด (Reliability of Measurement) โดยใช้สูตรหาค่าความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) ของครอนบาค (Cronbach) โดยมีสูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{N}{N-1} \left(\frac{1 - \sum Si^2}{S_T^2} \right)$$

เมื่อ α	=	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อถือได้ของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด
$\sum Si^2$	=	ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนที่วัดได้แต่ละข้อ
S_T^2	=	ค่าความแปรปรวนของคะแนนจากข้อคำถามทุกข้อ
N	=	จำนวนข้อคำถามหรือจำนวนรายการทั้งหมดที่ใช้วัด

จากการทดสอบค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือในส่วนที่ 2-7 นั้น ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS / PC⁺ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.63 ซึ่งค่าความเชื่อมั่นดังกล่าวอยู่ในระดับที่พอยอมรับได้

3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยได้นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อแนะนำตนเองและขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยดำเนินการส่งหนังสือขออนุญาตและตัวอย่างแบบสอบถามด้วยตนเองทั้ง 8 โรงเรียน
2. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปยังโรงเรียนต่างๆ ด้วยตนเอง หลังจากได้รับการอนุมัติจากผู้อำนวยการของแต่ละโรงเรียนแล้ว โดยส่งแบบสอบถาม ทั้งหมดจำนวน 420 ชุดเพื่อสำรองไว้สำหรับการสูญหายและผิดพลาด
3. ผู้วิจัย ติดตามแบบสอบถามด้วยตนเอง จากแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมดได้รับคืนกลับมาจำนวน 386 ชุด คิดเป็นร้อยละ 92 ซึ่งแบบสอบถามจำนวนดังกล่าวเมื่อนำมาทำการตรวจสอบความผิดพลาดของแบบสอบถามที่รวบรวมได้ทั้งหมด 386 และคัดแบบสอบถามที่เสียออกจำนวน 11 ชุด ดังนั้นจึงมีแบบสอบถามที่ใช้ได้จริงจำนวน 375 ชุด

3.7 ขั้นตอนในการประมวลผลข้อมูล

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทั้งหมด มาดำเนินการวิจัยโดยนำข้อมูลที่รวบรวมได้ จากการทำแบบสอบถามของนักเรียน มาจัดระเบียบและลงรหัสในการประมวลผลด้วยการใช้โปรแกรม SPSS/PC⁺ (Statistical Package for the Social Science / Personal Computer for Windows) โดยการตรวจให้คะแนนในส่วนของแบบวัดทัศนคติต่อการใช้จักรยาน แบบวัดการรับรู้ต่อปัญหาจราจรและปัญหาสิ่งแวดล้อม แบบวัดค่านิยมทางสังคมในการใช้จักรยาน ผลกระทบที่ได้รับจากปัญหาจราจรและปัญหาสิ่งแวดล้อม และแบบวัดแนวโน้มพฤติกรรมการใช้จักรยานของเด็กนักเรียนได้อาศัยเกณฑ์ในการจัดระดับคะแนนในแบบสอบถามส่วนต่าง ๆ ดังนี้

ตารางที่ 6

เกณฑ์การจัดระดับคะแนนตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปร	ช่วงคะแนน	ระดับ
1. ทัศนคติต่อการใช้จักรยาน	33-48	สูง
	17-32	ปานกลาง
	0-16	ต่ำ
2. การรับรู้ต่อปัญหาจราจรและปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการจราจร	13-20	สูง
	7-12	ปานกลาง
	0-6	ต่ำ
3. ค่านิยมทางสังคม ในการใช้จักรยาน	37-50	สูง
	24-36	ปานกลาง
	10-23	ต่ำ
4. ผลกระทบที่ได้รับจากปัญหาการจราจรและปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการจราจร	13-18	สูง
	7-12	ปานกลาง
	0-6	ต่ำ
5. การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม	9-13	สูง
	5-8	ปานกลาง
	0-4	ต่ำ

3.8 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การบรรยายลักษณะข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ รายได้ของครอบครัว สภาพการณ์การเดินทางประจำวัน และยานพาหนะที่ใช้ในครัวเรือนของเด็กนักเรียน โดยนำเสนอข้อมูลดังกล่าวโดยใช้ การแจกแจงความถี่ (Frequency) อัตราส่วนร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. การทดสอบสมมติฐาน ประกอบด้วย

สมมติฐานที่ 1 การวิเคราะห์ความแตกต่างของปัจจัยด้านประชากรที่มีต่อแนวโน้มพฤติกรรมการใช้จักรยาน อันได้แก่ เพศ ใช้สถิติวิเคราะห์การทดสอบที (T-test) และรายได้ของครอบครัว ใช้สถิติวิเคราะห์ ความแปรปรวนจำแนกทางเดียว (One-Way ANOVA)

สมมติฐานที่ 2 การวิเคราะห์หารูปแบบของความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรอิสระ ได้แก่ปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วยทัศนคติต่อการใช้จักรยาน และการรับรู้ปัญหา ปัจจัยทางสังคมประกอบด้วย การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม ค่านิยมทางสังคมในการใช้จักรยาน และการได้รับผลกระทบจากปัญหาจราจรและปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากจราจร กับตัวแปรตามคือแนวโน้มพฤติกรรมการใช้จักรยานของเด็กนักเรียน ใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Coefficient of Correlation)

สมมติฐานที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลของตัวแปรอิสระ ได้แก่ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม ต่อตัวแปรตาม คือ แนวโน้มพฤติกรรมการใช้จักรยานของเด็กนักเรียน ใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุ (Multiple Regression Analysis)